ภาษานายม

อำเภอเมืองเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

คำนำ

บ้านนายมเป็นชุมชนเก่าแก่ ตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำป่าสักในเขตตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นหนึ่งในชุมชนที่มีภาษาถิ่นเฉพาะโดยมีการใช้สำเนียงและสำนวนที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสะท้อนถึงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมชุมชน ผู้เขียนและทีมงานสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงได้จัดทำข้อมูลจากการลงพื้นที่ภาคสนาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้รับรู้ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบัน

ทั้งนี้ ผู้เขียน และคณะผู้จัดทำ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่สนใจทั้งหลาย นำองค์ความรู้นี้ไปเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงคุณค่าของภาษานายม

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
วัตถุประสงค์	๑
ขอบเขต	๑
เป้าหมาย	๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑
ภาษานายม	๒
ตัวอย่างคำศัพท์ภาษานายม	๓
แนวทางการนำไปปฏิบัติใช้	๙
ข้อเสนอแนะ	๑๐
บรรณานุกรม	๑๐
ภาคผนวก	๑๑

องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม
เรื่อง ภาษานายม
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการเสาะแสวงหา รวบรวม จัดเก็บความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ในท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับภาษาพื้นถิ่นบ้านนายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๒. เพื่อจัดทำเป็นเล่มองค์ความรู้สำหรับเผยแพร่ให้แก่เยาวชนและผู้ที่ให้ความสนใจศึกษาเรียนรู้

ขอบเขต

รวบรวมข้อมูลทางศิลปวัฒนธรรม ด้านภาษาพื้นถิ่นที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นของบ้านนายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม พร้อมกับเป็นการสร้างความเชื่อมโยงและความเข้าใจระหว่างผู้คนในสังคม และส่งเสริมภาษาพื้นถิ่นให้มีการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่านี้ต่อไป

เป้าหมาย

จัดเก็บข้อมูลทางด้านวัฒนธรรม เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อการประยุกต์ใช้งานให้เป็นระบบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้ข้อมูลทางด้านวัฒนธรรม เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เป็นระบบ

๒. ได้สืบสานและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับภาษาพื้นถิ่นบ้านนายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่สู่ชุมชนสาธารณชน

๓. ได้องค์ความรู้สำหรับนำไปบูรณาการกับการเรียนการสอน

ภาษานายม
อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาษาพื้นถิ่นเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีค่าอย่างยิ่ง เพราะไม่เพียงแค่สะท้อนถึงวิถีชีวิตและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชุมชนแต่ละแห่ง แต่ยังเป็นสื่อกลางที่บันทึกประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และประเพณีที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ภาษาพื้นถิ่นไม่ได้เป็นเพียงแค่เครื่องมือในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แต่ยังเป็นกระจกที่สะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาของผู้คนในท้องถิ่น เมื่อเราพูดถึงภาษาพื้นถิ่น เรากำลังพูดถึงสมบัติล้ำค่าที่สามารถเชื่อมโยงผู้คนในสังคมเข้าด้วยกัน และเป็นที่มาของความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิด

การศึกษาภาษาพื้นถิ่นเป็นการเปิดประตูสู่การเข้าใจวิถีชีวิตและจิตวิญญาณของชุมชนในมุมมองที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การขยายตัวของเมืองและการแพร่กระจายของภาษากลางทำให้ภาษาพื้นถิ่นหลายภาษาเริ่มสูญหายไป ซึ่งเป็นความสูญเสียทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบอย่างใหญ่หลวง การรักษาภาษาพื้นถิ่นไม่เพียงแต่เป็นการอนุรักษ์เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม แต่ยังเป็นการสร้างความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคม (Harrison, ๒๐๐๗)

ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เราจะสำรวจความงดงามและคุณค่าของภาษาพื้นถิ่นผ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่บอกเล่าถึงชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ตั้งแต่เทศกาลพื้นบ้านที่เต็มไปด้วยสีสันและเสียงหัวเราะ ทุกคำพูดและทุกประโยคที่ถูกบันทึกในภาษาพื้นถิ่นล้วนมีความหมายและคุณค่า ซึ่งบอกเล่าถึงวิถีชีวิตและจิตวิญญาณของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ ภาษาในชีวิตประจำวัน เช่น คำทักทาย การบอกทาง หรือแม้กระทั่งคำด่าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ล้วนแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น คำพูดที่เรียบง่ายแต่ทรงพลังเหล่านี้ สะท้อนถึงวิถีชีวิตและความคิดของผู้คนในชุมชน ภาษาพื้นถิ่นยังมีบทบาทในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชน ทำให้เกิดความรู้สึกของความเป็นครอบครัวและความเป็นหนึ่งเดียวกัน (Fishman, ๑๙๙๑)

ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การฟื้นฟูและส่งเสริมภาษาพื้นถิ่นจึงเป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างอดีตและปัจจุบัน และเป็นการสร้างมรดกทางวัฒนธรรมที่ยั่งยืนสำหรับคนรุ่นหลัง ภาษาพื้นถิ่นไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนของอดีต แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของปัจจุบันและอนาคต การเรียนรู้และเข้าใจภาษาพื้นถิ่นเป็นการเปิดประตูสู่การเข้าใจโลกในมุมมองที่หลากหลาย และเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในทุกด้าน

บ้านนายม เป็นชุมชนเก่าแก่และมีขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำป่าสักในเขตตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏหลักฐานประวัติศาสตร์ที่กล่าวถึงความมีอยู่ของชุมชนบ้านนายมมาตั้งแต่ช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๓ เป็นอย่างน้อย และมีโบราณสถานที่สามารถกำหนดอายุตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ ๒๒ ลงมา กระจายอยู่หลายแห่งทั้งภายในที่ตั้งชุมชนและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งมีความน่าสนใจเป็นอย่างมากในด้านพัฒนาการประวัติศาสตร์โบราณคดีและศิลปกรรมในท้องถิ่น

ในหลักฐานสมัยอยุธยาตอนปลายระบุว่ามีชาวบ้านนายมล่องเรือลงไปทำการค้าที่กรุงศรีอยุทธยา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุมชนโบราณบ้านนายมเป็นชุมชนขนาดใหญ่และมีความสำคัญทางการค้าในท้องถิ่นเมืองเพชรบูรณ์ไม่น้อย (ธีระวัฒน์ แสนคำ, ๒๕๖๓)

บ้านนายม จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นหนึ่งในชุมชนที่มีภาษาถิ่นเฉพาะตัวซึ่งมีคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างสูง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและเต็มไปด้วยความหลากหลายทางชาติพันธุ์ คนในชุมชนนี้มีลักษณะการพูดภาษาถิ่นที่แตกต่างไปจากภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นอื่น ๆ ในประเทศไทย มีสำเนียงและสำนวนที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสะท้อนถึงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชน ภาษาถิ่นบ้านนายมมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากภาษาถิ่นอื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน โดยมีการใช้คำศัพท์ สำนวน และสำเนียงที่เป็นเอกลักษณ์

นอกจากนี้ยังมีการผสมผสานคำศัพท์จากภาษาไทยมาตรฐาน ทำให้เกิดเป็นภาษาถิ่นที่มีลักษณะเฉพาะของตนเองการศึกษาภาษาถิ่นบ้านนายม ยังพบว่า สำเนียงการพูดมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาถิ่นอื่น ๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีการเน้นเสียงในบางพยางค์และการออกเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ไป๋ไนเล้า คือ จะไปไหน, กิ๋นข่าวกั๋น คือ กินข้าวด้วยกัน การศึกษาลักษณะเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงของภาษาในชุมชนนี้ได้ดีขึ้นความสำคัญของการอนุรักษ์ภาษาถิ่นบ้านนายมเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า ซึ่งการอนุรักษ์ภาษาถิ่นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาอัตลักษณ์ของชุมชน การบันทึกและศึกษาเกี่ยวกับภาษาถิ่นบ้านนายมไม่เพียงแต่ช่วยในการอนุรักษ์ภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมให้กับคนรุ่นหลัง การศึกษาและบันทึกภาษาถิ่นบ้านนายมสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ผู้สูงอายุในชุมชน การบันทึกเสียง และการจัดทำพจนานุกรมภาษาถิ่น

จากการรวบรวมข้อมูลภาษาถิ่นบ้านนายมในครั้งนี้ สามารถช่วยให้ผู้สนใจเรียนรู้และสัมผัสกับความงดงามและคุณค่าของภาษาพื้นถิ่นผ่านเรื่องราวและประสบการณ์ที่ถูกถ่ายทอดจากปากต่อปาก ผ่านกาลเวลา และผ่านหัวใจของคนในชุมชน การรักษาภาษาพื้นถิ่นไม่เพียงแต่เป็นการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมแต่ยังเป็นการสร้างความเชื่อมโยงและความเข้าใจระหว่างผู้คนในสังคม ให้เรามาร่วมกันอนุรักษ์และส่งเสริมภาษาพื้นถิ่นเพื่อสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่านี้ต่อไป ดังนี้

ตัวอย่างคำศัพท์ภาษานายม

กก	โคน เช่น ก๊กไม้, ก๊กขา, กกเสา
กระต้า	ตะกร้า
กระแตง	ตะแกง
กระป่อง	กระป๋อง
กระโป่ง	แกนลอน
กลั๊บ	พลิก เช่น พลิกด้าน, กลับ เช่น กลับบ้าน
ก๋วนกั๋น	ทะเลาะกัน
ก้อย	โยน, กลิ้ง, อาหารประเภทเนื้อสุกๆ ดิบๆ
ก๊ะ	วัดระยะโดยการประมาณ
กะซาก	ดึง
กะบุ๋ง	กระบุง
กะโป๊ะ	กะลา
กางเกงลิง	กางเกงชั้นใน
เกิ๋น	อย่าเกินไป

เกี๋ย	ให้อาหาร เช่น เกี๋ยข่าวแมว = ให้อาหารแมว
เกียก	รองเท้า
แก่	คำใช้เรียกคนที่คุยด้วย
แก๋	มุม
โก่ง	กล่อง
โก้ย	กล้วย
โก้ยมิอ่อง	กล้วยน้ำหว้า
ไก่โอก	แป้งขนมจีนที่บีบสดเป็นก้อน ๆ
หน๋มคก	ขนมครก
หน๋มจี๋น	ขนมจีน
ขอด	หมดแล้ว เช่น ขอดหม้อขอดไห = หมดหม้อหมดไห
ขาง	ปิ้งด้วยไฟอ่อน
ขิ่นหู	ฟังไม่เข้าหู
ขี่โค้	ขี้เสลด
ขี่เดียด	รังเกียจ
ขี่ปด	โกหก
ขี่ส้อ	ขี้โกง
ขี่สีก	น้ำเสีย
เข่ากลางวัน	ข้าวเที่ยง
เข่างาย	ข้าวเช้า
เข่าพรรษา	เข้าพรรษา
เข่าแลง	ข้าวเย็น
เข่าหลาม	ข้าวหลาม
เข่าเหนียว	ข้าวเหนียว
เขียม	ประหยัด
โข้ะ	ลอก, หลุด
ไข่ร่างรัง	ไข่ที่ฟักไม่เป็นตัว
ครกมอง	ครกตำข้าว
ครกมอง	ครกตำข้าวโบราณ
คะลำ	ข้อห้าม
คื๊อ	เหมือน, เหมาะสม
คุน้ำ	ถังน้ำ
แค้น	ติดคอ เช่น แค้นข่าว = ข้าวติดคอ
งมปลา	จับปลา
งวม	ควั่ำไว้
เงาะ	ขึ้นไข
แง้ม	เปิดนิดเดียว
จ๊ก	ล้วง

จ่อย	ผอม
จ๊ักกะเดี๋ยม	จั๊กจี้
จ๊ักกะแล้ว	เอามาให้ด้วย
จ้ำเจ่าที่	เลี้ยงเจ้าที่
จ้ำผีบานผีเรือน	เลี้ยงผีบ้านผีเรือน
จิงเจี้ยม	จิ้งเหลน
ซะมัก	สำลัก
ซาย	พี่ชาย
ซำมั่นซำมี่	อะไรนักหนา
ซีสพ	ปาก
เซอะซะ	ชักช้า , ร่ำไร
เซี่ยง	ซ่อน-ซุก
เซียบ	กำลังจะหลับ
เณร	คำใช้แทนตัวของเด็กผู้ชาย
ดี๋ชะเน๊าะ	เดชะบุญ
ต๊กเบ็ด	ตกปลา
ต่อน	ชิ้น เช่น ต่อนหมู = ชิ้นหมู
ตะแก๋ง	ตะแกรง
ตั่ง	ม้านั่งเตี้ยๆ
ต๋ำ	ตา
ตาบ	ปะรอยขาด เช่น ตาบกางเกง = ปะรอยขาดกางเกง
ต๋าย	ตาย, เสียชีวิต
ตำส่ม	ส้มตำ
ตื่น	ตกใจ
ตุมหู	ตั่งหู
แต๋ง	แตงกวา
แต๋งไทย	แตงไทย
แต๋งโม	แตงโม
โตะนัง	เก้าอี้
ไต๋	แผลเป็น
ถั่วเสวย	กระเจี๊ยบเขียว
ทรพี	ทัพพี
ถอดแห	หว่านแห
ทอย	โยน
ทลาดลม	ลื่นล้ม
ทิด	คำเรียกผู้ชายที่ผ่านการบวชพระมาแล้ว
แท่	จริง
นังตะเป๊ะ	นั่งราบกับพื้น

นังสือ	หนังสือ
นาน้าง	น้าสะใภ้
น้าม	น้ำ
โน้ม	คำใช้แทนตัวของเด็กผู้หญิง
บ๊ก	พล่องไป เช่น น้ามบก = น้ำพล่องไป
บ่แม่น	ไม่ใช่
บ่ซำบ่าย	ไม่สบาย
บ่อนนอน	ที่นอน
บักต้อง	กระท้อน
บักพร้าว	มะพร้าว
บักม่วงขี่ไต	มะม่วงกระล่อน
บานใต้	ชุมชนทางทิศใต้ของหมู่บ้าน
บานเหนือ	ชุมชนทางทิศเหนือของหมู่บ้าน
บี๊	หัก, แตก
บึงกี๋อ	กิ้งกือ
บี๊ดเดี๋ยว	แป๊ปเดียว
เบี่ย	วางยา
ใบ่อีตู่	ใบแมงลัก
ใบ่อีเลิศ	ใบซ่าพลู
ป่าค้อ	ปลาช่อน
ป่าร้า	ปลาร้า
ป่าหมอ	ปลาหมอ
ป่อง	ช่อง, ร่อง
ป่อม	กิ้งก่า
ปี๊กนา	ดำนา
ป่า	โค่น เช่น ปั้มต้นไม้ = โค่นต้นไม้
ปานไน	เมื่อไหร่
ปี้น	กลับด้าน, พลิก
เป่นท้องบ่รู้ร้อน	ไม่สนใจอะไร
เปาะหมู่	จับกลุ่ม
ไป่ตึงไหง้เล้า	ไปไหนเหรอ
ไป่ต่าม	ไปด้วย
ไป่เลาะ	ไปเที่ยว
ผ่านุ่ง	ผ้าถุง
ผ่าใบ	ผ้าขาวม้า
ผูกแขน	เงินช่วยในงานแต่งงาน
พ่อ	พ่อ
โพด	เกินไป

โพะโวะ	เจอกันโดยบังเอิญ
ฟาว	รีบ เช่น ฟ่าวมาเด้อ = รีบมาะนะ
เฟีย	พิง, แนบชิด
มอด	ใกล้จะดับ เช่น ไฟมอด = ไฟใกล้ดับ
มอม	สกปรก
มะแข้ง	มะเขือพวง
มากินเข่ากันเถอะ	มากินข้าวกันเถอะ
ม้าง	รื้อถอน
มีดเน็บ	มีดหัวตัด
เมิ๊ด	หมด
แม๋	แม่
แมงคาม	ด้วงกวาง
แมงงอด	แมงป่อง
แมงเงา	แมงป่องช้าง
แมงตะเข็บ	ตะขาบ
แมงหมี่	แมลงหวี่
แม่น	ใช่
ยัก	เก็บ
ยา	อย่า
ย๋ำ	ยารักษาโรค
ย้าน	กลัว
ย๊าย	ยาย
โร้งเรี้ยน	โรงเรียน
โรย	ที่บีบเส้นขนมจีน
ล่มแจบแหมบ	ล้มลาบเป็นหน้ากลอง
ล้อยกระทึง	ลอยกระทง
ลาก	อาเจียน
สมพอว่า	ถึงว่า
ส่มโอ๋	ส้มโอ
สมุ๊ด	สมุด
สาด	เสื่อ
สาว	พี่สาว
เสี่ยกะแหล่ง	เสื้อคอกระเช้า
โสย	สวย
หน้ามอม	มือสลัว
มกหน่อไม้อูดลูด	หมกหน่อไม้ไม่ใส่อะไรใส่แต่น้ำย่านาง
หมวง	ข่องใส่ปลา
หม่อ	หม้อ

หม่อหนึ่ง	หม้อนึ่ง
หมิ่น	ริม, ขอบ เช่น ยาเอาไว้หมิ่นหลาย = อย่าเอาไว้ริมมาก
หยุ่ง	ยุ่ง เช่น ผมหยุ่ง = ผมยุ่ง, ยาหยุ่ง = อย่ายุ่ง
หลาย	มาก
หลายแท่ ๆ	เยอะมาก ๆ
หวี๋	หวี
ห่อย	ห้อย, ย้อยลงมา
หอยจูบ	จอยขม
หั่นเด่	ไม่แน่ใจ
เหล่นแม่ศรี	การละเล่นแม่ศรี
เหล่นหมอบ	เล่นซ่อนแอบ
แหงะ	เหลียวดู
แหะเบ้ย	คิดไม่ถึง, เป็นคำอุทาน
ใหญ่	ป้า , ลุง
ไหว่พระ	ไหว้พระ
อยู่หั่นแหละ	อยู่นั่นแหละ
อ่วย	หัน, เลี้ยว
อ๋าว	อา
อีตู่	ใบแมงรัก
เอ๋ง	คำใช้แทนตัวเองของผู้ใหญ่
แอบข้าว	กระติ๊บข้าว
โอดโหลด	สวยงาม
โอโส่	อวดดี
เฮ้ย	คำทักทาย

ภาษาถิ่นบ้านนายม จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง การศึกษาภาษาถิ่นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เราเข้าใจถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชนนี้ได้อย่างลึกซึ้ง แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดและอนุรักษ์มรดกทางภาษาที่มีมาแต่บรรพบุรุษ ภาษาถิ่นบ้านนายมสะท้อนถึงอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่แสดงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในชุมชน

การอนุรักษ์ภาษาถิ่นบ้านนายมเป็นสิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมวัฒนธรรม การเรียนการสอนในโรงเรียน หรือการบันทึกและวิจัยทางภาษา การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยให้ภาษาถิ่นบ้านนายมคงอยู่และเป็นที่รู้จักในวงกว้าง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและควรรักษาไว้

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับภาษาถิ่นบ้านนายม เช่น ผลงานของสุวัฒน์ วงศ์บุญญะ (๒๕๖๓) และพรทิพย์ สงวนสัตย์ (๒๕๖๔) ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ภาษาถิ่นนี้อย่างชัดเจน ผลงานเหล่านี้ให้ข้อมูลที่มีคุณค่าในการเข้าใจและรักษาภาษาถิ่นบ้านนายมในบริบทของวัฒนธรรมและสังคมท้องถิ่น

การอนุรักษ์ภาษาถิ่นไม่ใช่เพียงแค่การรักษาภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามัคคีในชุมชนให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ปัจจุบันภาษาบ้านนายมได้ถูกละเลยไปมาก อันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัฒน์และระบบสารสนเทศที่ก้าวหน้า ส่งผลให้เยาวชนมุ่งเน้นใช้ภาษากลางเป็นภาษาหลัก แต่ละเลยภาษาถิ่นของตนเอง ผู้รวบรวมได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินการรวบรวมคำศัพท์ภาษาบ้านนายม เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาภาษาถิ่นแก่ผู้สนใจต่อไป

แนวทางการนำไปปฏิบัติใช้

๑. นำองค์ความรู้ เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่

๑) จัดทำเป็นรูปเล่มองค์ความรู้ สำหรับเผยแพร่ในห้องสมุดสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

๒) มีการเผยแพร่รูปเล่มองค์ความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบ E – Book ลงในเว็บไซต์ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

๒. นำองค์ความรู้ เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไปบูรณาการกับการเรียนการสอน รายวิชา IDID๑๐๔ เทคนิคการทำหุ่นจำลอง โดยนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอน (มคอ. ๓ หมวดที่ ๕) สัปดาห์ที่ ๒ เป็นการบรรยายพร้อมยกตัวอย่างการออกแบบนิทรรศการภาษานายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พร้อมฝึกปฏิบัติการออกแบบ Sketch Design นิทรรศการภาษานายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

๓. นำองค์ความรู้ เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไปบูรณาการกับงานหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปบรรยายให้กับ ผู้นำชุมชน ประชาชน และเยาวชนในพื้นที่บ้านนายม ภายใต้โครงการสัมมนาเพื่อการอนุรักษ์แหล่งศิลปกรรมในท้องถิ่น สู่การประกาศเขตมรดกจังหวัด ย่านชุมชนเก่าบ้านนายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นการคงคุณค่าและความสำคัญของย่านชุมชนเก่าซึ่งนับเป็นศิลปกรรมอันควรอนุรักษ์ ที่ควรได้รับการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม และเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการอนุรักษ์คุ้มครองสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม

๔. การเผยแพร่องค์ความรู้ เรื่อง ภาษานายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ ถือเป็นการประชาสัมพันธ์ชุมชนบ้านนายม ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น อาจส่งผลให้มีนักท่องเที่ยว หรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นถิ่นที่มีความเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่น เข้าไปเที่ยวชมชุมชนบ้านนายมเพิ่มขึ้น และชุมชนอาจมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นตามมา

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการลงพื้นที่ ทบทวน ข้อมูลให้ครบถ้วนทุกอำเภอในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้ใช้ศึกษาหาความรู้ ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป

บรรณานุกรม

เอกสารอ้างอิง

Fishman, J. A. (๑๙๙๑). **Reversing Language Shift: Theoretical and Empirical Foundations of Assistance to Threatened Languages**. Multilingual Matters.

Harrison, K. D. (๒๐๐๗). **When Languages Die: The Extinction of the World's Languages and the Erosion of Human Knowledge**. Oxford University Press.

พรทิพย์ สงวนสัตย์. (๒๕๖๔). **ภาษาถิ่นและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย.** วารสารวัฒนธรรมศึกษา.

ธีรวัฒน์ แสนคำ. (๒๕๖๓). **บ้านนายม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนโบราณแห่งลุ่มแม่น้ำปาสัก เมืองเพชรบูรณ์.** เพชรบูรณ์: ร้านเก้าสิบ

สุวัฒน์ วงศ์บุญญะ. (๒๕๖๓). **การศึกษาเปรียบเทียบภาษาถิ่นในจังหวัดเพชรบูรณ์.** วารสารวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

บุคคลอ้างอิง

จันท์ทัน มโนภิรมย์. (๒๕๖๗). อายุ ๖๙ ปี บ้านเลขที่ ๓๔/๒ หมู่ ๒ ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์. สัมภาษณ์, ๑๑ มิถุนายน.

บัวจันทร์ กาศสกุล. (๒๕๖๗). อายุ ๗๑ ปี บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ ๒ ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์. สัมภาษณ์, ๑๑ มิถุนายน.

ปราณี ปิ่นปัก. (๒๕๖๗). อายุ ๖๖ ปี บ้านเลขที่ ๔๖/๓ หมู่ ๒ ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์. สัมภาษณ์, ๑๑ มิถุนายน.

สนั่น กาศสกุล. (๒๕๖๗). อายุ ๗๑ ปี บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ ๒ ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์. สัมภาษณ์, ๑๑ มิถุนายน.

ภาคผนวก

รายละเอียดรายวิชา (มคอ. ๓) ที่ใช้บูรณาการ

มคอ. 3

	รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3)
	คณะคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
	หลักสูตรสาขาวิชา ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

IDID104 เทคนิคการทำหุ่นจำลอง (Structure and Model Making Technique)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 หน่วยกิต 3(2-2-5)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

3.1 หลักสูตร เทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

3.2 ประเภทรายวิชา วิชาเอกบังคับ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา นายขุนแผน ตุ้มทองคำ

4.2 อาจารย์ผู้สอน นายขุนแผน ตุ้มทองคำ

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ระดับปริญญาตรี

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

อาคารกลุ่มเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 3 (TE3) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

9. วันที่จัดทำรายละเอียดของรายวิชา หรือวันที่มีการปรับปรุงครั้งล่าสุด

วันที่ 1 เมษายน 2556

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 ให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับชนิด ลักษณะ ของหุ่นจำลองชนิดต่าง ๆ

1.2 ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในด้านเทคนิควิธี และวัสดุที่ใช้สร้างหุ่นจำลองชนิดต่าง ๆ

1.3 ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถปฏิบัติการสร้างหุ่นจำลองจากวัสดุต่าง ๆ เช่น ดินน้ำมัน ปูนปลาสเตอร์กระดาษ ไม้ พลาสติก โลหะ ฯลฯ

1.4 นักศึกษามีความสามารคิดค้นวิธีการตกแต่งรายละเอียด และผิวหน้า (Surface)ให้ดูเหมือนจริงด้วยตนเอง

1.5 นักศึกษานำความรู้ความสามารจากการศึกษาเทคนิคการทำหุ่นจำลอง Model Making Technique นำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

มีการปรับปรุงเนื้อหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิคและเทคโนโลยีการการทำหุ่นจำลอง นำมาใช้ในด้านต่างๆ คือ วัสดุในการผลิต เทคโนโลยีการขึ้นรูป

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

3.1 คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้งจากโครงสร้างธรรมชาติและโครงสร้างที่มนุษย์สร้างขึ้น สร้างหุ่นจำลอง การเลือกใช้วัสดุ การย่อและขยายสัดส่วน การขึ้นรูป การเชื่อมต่อวัสดุ โดยกรรมวิธีต่าง ๆ รวมถึงการปรับ และตกแต่งผิวหุ่นจำลองในงานออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

Study and practice on the design of the structure of natural and man-made structures, Modeling, Material selection, Reduction and enlargement ratios, Forming, connect material By various methods, including the fine and decorative surface model in the product design industry.

3.2 จำนวนชั่วโมงที่ใช้/ภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
30 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง x 15	ไม่มี	30 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง x 15	75 ชั่วโมง (5 ชั่วโมง x 15 สัปดาห์)

สัปดาห์)		สัปดาห์)	

3.3 จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

4 ชั่วโมง/คน/สัปดาห์

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1) มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

2) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญ

3) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

4) มีจรรยาบรรณทางวิชาการวิชาชีพในฐานะนักออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบโดยในการทำงานกลุ่มนั้นต้องฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบ เป็นต้น นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เสียสละ เป็นต้น

1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1) ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการร่วมกิจกรรม

2) ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2. ความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อให้เล็งเห็นการเปลี่ยนแปลง และเข้าใจผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ ๆ

2) สามารถเข้าใจ อธิบาย และวิเคราะห์ปัญหาความต้องการผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งประยุกต์ความรู้ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา

3) สามารถศึกษารวบรวมสังเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ

4) มีประสบการณ์ในการพัฒนาหรือการประยุกต์ความรู้ในการแก้ปัญหาทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบมาตรฐานนี้สามารถทำได้โดยการทดสอบจากข้อสอบของแต่ละวิชาและประมวลการสอบโดยภาพรวมก่อนสำเร็จการศึกษา

2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ

1) การทดสอบย่อย

2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

3) ประเมินจากรายงานที่นักศึกษาจัดทำ

4) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

5) ประเมินจากรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพและสหกิจศึกษา

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์

2) สามารถออกแบบ เขียนแบบ สร้างต้นแบบและประเมินงานทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้

3) มีความชำนาญทางด้านออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

4) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาทางออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม

การวัดมาตรฐานในข้อนี้สามารถทำได้โดยการออกข้อสอบที่ให้นักศึกษาแก้ปัญหา อธิบายแนวคิดของการแก้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา

3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาทักษะทางปัญญา

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการคิดเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ใคร่ครวญด้วยเหตุผลและมีวิจารณญาณ เช่น อภิปรายกลุ่ม ฝึกแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม เป็นต้น

2) จัดการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรง เช่น ฝึกปฏิบัติด้วยการออกแบบจากความต้องการของผู้ประกอบการจริงนอกสถานที่ เพื่อฝึกสังเกต สัมภาษณ์ พูดคุยกับผู้ประกอบการแล้วสรุปเป็นสาระความรู้ แนวคิด รูปแบบ

3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

1) ประเมินจากงานออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ตอบสนองต่อปัญหาและการนำเสนอในชั้นเรียน ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

2) ความก้าวหน้าในงานที่ได้รับมอบหมาย Sketch Design, Product Design

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่การแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ในกลุ่มทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือในบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน

2) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบงานในกลุ่ม

3) สามารถเป็นผู้ริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม พร้อมทั้งแสดงจุดยืนอย่างพอเหมาะทั้งของตนเองและของกลุ่ม

คุณสมบัติต่างๆ นี้สามารถวัดร่วมกับคุณสมบัติในข้อ (1), (2)ได้ในระหว่างการทำกิจกรรรมร่วมกัน

4.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

2) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

3) มีภาวะผู้นำ

4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) สังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน

2) ประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ความรับผิดชอบของนักศึกษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย

3) ให้นักศึกษาประเมินสมาชิกในกลุ่ม ทั้งด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะและการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมิน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแก้ไขปัญหาในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอย่างสร้างสรรค์

2) สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์ และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า สรุปปัญหา และ

เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ

3) พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การเขียน การอ่านและตีความ โดยจัดทำเป็นรายงานและนำเสนอในชั้นเรียนเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

5.2 กลยุทธ์การสอนที่สร้างทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ พร้อมกับนำเสนอด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสืบค้นข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมและได้ข้อมูลที่ทันสมัย ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

1) ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติ ที่เกี่ยวข้อง

2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย ถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่าง ๆ การอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน

วิธีการประเมินผลการเรียนรู้

1. การวัดผล

งานออกแบบที่ได้รับ	40 %
สอบกลางภาค	10 %
จิตพิสัย	20 %
สอบปลายภาค	30 %
รวม	**100 %**

2. การประเมินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนโดยวิธี **อิงเกณฑ์**

คะแนนระหว่าง 80-100	ได้ระดับ A
คะแนนระหว่าง 75 -79	ได้ระดับ B+

คะแนนระหว่าง 70 -74	ได้ระดับ B
คะแนนระหว่าง 65 -69	ได้ระดับ C+
คะแนนระหว่าง 60 -64	ได้ระดับ C
คะแนนระหว่าง 55 -59	ได้ระดับ D+
คะแนนระหว่าง 50 -54	ได้ระดับ D
คะแนนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 49	ได้เกรด E (0)

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	**บรรยาย** - ข้อตกลงในการเรียน และมอบหมายงาน - ความหมายและประเภทของหุ่นจำลอง **ปฏิบัติการ** - แนะนำข้อกำหนดในการใช้ห้องปฏิบัติการ	2-2	- บรรยายโดยใช้ Power point ประกอบการ ซักถาม - ศึกษาเอกสารประกอบการเรียน - แนะนำข้อกำหนดในการใช้ห้องปฏิบัติการ	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
2	**บรรยาย** - ลักษณะของหุ่นจำลอง - การออกแบบนิทรรศการภาษานายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ **ปฏิบัติการ** - ออกแบบ Sketch Design นิทรรศการภาษานายม ตำบลนายม อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์	2-2	- บรรยาย อธิบาย - นักศึกษาวิเคราะห์รูปแบบลักษณะของหุ่นจำลอง - นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม - ฝึกปฏิบัติการออกแบบ Sketch Design	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
3 - 4	**บรรยายการเทคนิควิธีที่ใช้สร้างหุ่นจำลองชนิดต่าง ๆ** - การตกแต่งผิวหน้า - การตกแต่งรายละเอียด - การตกแต่งให้ดูเหมือนจริง **ปฏิบัติการ** - เทคนิควิธีที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง	2-2	- บรรยาย สาธิตการสร้างหุ่นจำลอง - นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม - ฝึกปฏิบัติการสร้างหุ่นจำลอง	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
5 - 6	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - กระดาษแข็ง **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุกระดาษ	2-2	- บรรยาย อธิบาย - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์ - เทคนิคต่าง ๆ ในห้องและนอกเวลาเรียน	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
7	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - กระดาษลูกฟูก **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุกระดาษลูกฟูก	2-2	- บรรยาย อธิบาย - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์ - เทคนิคต่าง ๆ ในห้องและนอก	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
			เวลาเรียน	
8	สอบกลางภาค			
9-10	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - วัสดุไม้ **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุไม้	2-2	- บรรยาย อธิบาย สาธิตการออกแบบวัสดุไม้ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
11-12	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - ดินน้ำมันและปูนปลาสเตอร์ **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุดินน้ำมันและปูนปลาสเตอร์		- บรรยาย อธิบาย สาธิตการออกแบบวัสดุดินน้ำมันและปูนปลาสเตอร์ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์ - เทคนิคต่าง ๆ ในห้องและนอกเวลาเรียน	
13	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - พลาสติก **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุกระดาษลูกฟูก	2-2	- บรรยาย อธิบาย สาธิตการออกแบบวัสดุพลาสติกที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์ - เทคนิคต่าง ๆ ในห้องและนอกเวลาเรียน	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
14	**บรรยายวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง** - โลหะ **ปฏิบัติการ** - เขียนแบบ - สร้างหุ่นจำลองด้วยวัสดุกระดาษลูกฟูก	2-2	- บรรยาย อธิบาย สาธิตการออกแบบวัสดุโลหะที่ใช้สร้างหุ่นจำลอง - ยกตัวอย่าง โดยใช้ Power point - นักศึกษาปฏิบัติการออกแบบและเขียนแบบผลิตภัณฑ์ - เทคนิคต่าง ๆ ในห้องและนอก	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้	ผู้สอน
			เวลาเรียน	
15	**สรุปผลการสอน**	4	สรุปผลการสอน ทำการประเมินผลงานนักศึกษาทั้งหมดที่ได้ศึกษามา และตอบคำถามเกี่ยวกับเทคนิคการทำหุ่นจำลอง Model Making Technique ทั้งงานปฏิบัติและทฤษฎี	นายขุนแผน ตุ้มทองคำ
16	สอบปลายภาค		สอบ	

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	1) ประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียน เช่น การเข้าชั้นตรงเวลา ส่งงานตรงเวลาและครบถ้วน การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างผู้มีความรับผิดชอบ เป็นต้น 2) การตรวจสอบการมีวินัยต่อการเรียน การตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนและการส่งรายงาน3) ประเมินการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยนักศึกษาอื่นๆ ในรายวิชา 4) นักศึกษาประเมินตนเอง	ทุกสัปดาห์	ร้อยละ 10
2	ด้านความรู้	1) ประเมินด้วยการสอบย่อย สอบกลางภาคการศึกษาและสอบ	- การทดสอบย่อย	ร้อยละ60

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
		ปลายภาคการศึกษา 2) ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของรายวิชาที่เรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน 3) ประเมินจากชิ้นงานที่ผู้เรียนสร้างสรรค์แล้วนำเสนอผู้สอนทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล	- การสอบกลางภาคสัปดาห์ที่ 7 - การสอบปลายภาคสัปดาห์ที่ 16	
3	ด้านทักษะทางปัญญา	1) ประเมินจากงานออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่ตอบสนองต่อปัญหาและการนำเสนอในชั้นเรียน ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม 2) ความก้าวหน้าในงานที่ได้รับมอบหมาย 3) Sketch Design, Product Design	ทุกสัปดาห์	ร้อยละ 10
4	ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1) สังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมกลุ่มของผู้เรียน 2) ประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ความรับผิดชอบของนักศึกษาจากงานที่ได้รับมอบหมาย 3) ให้นักศึกษาประเมินสมาชิกในกลุ่ม ทั้งด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ทุกสัปดาห์	ร้อยละ 10
5	ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	1) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สะท้อนความรู้ความคิด ความเข้าใจผ่านสื่อเทคโนโลยีแบบต่างๆ	ทุกสัปดาห์	ร้อยละ 10

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
		2) สังเกตพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในระหว่างร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ในชั้นเรียนหรือขณะร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น		

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

ชัยศักดิ์ เชื้อชาวนา.**รวมเทคนิคการออกแบบบรรจุภัณฑ์.**กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ช.รุ่งเรืองอินเตอร์ปริ้นทร์, 2545

อุดมศักดิ์ สารีบุตร. **เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2549

สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพร. **ผลของเทคโนโลยีที่มีต่อการออกแบบ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2550

สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพร. **การศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2550

รัฐไท พรเจริญ. **เส้นและแนวคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์.**กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น), 2550

1. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

-

2. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

-

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

ให้นักศึกษาทุกคนประเมินประสิทธิผลของรายวิชา ซึ่งรวมถึง วิธีการสอน การจัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียน สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่ได้รับและเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรายวิชาด้วยการประเมินการจัดการเรียนการสอนประจำภาคเรียน และการประเมินผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ทำการการประเมินการสอน โดยคณะกรรมการประเมินการสอนที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจากการสังเกตขณะสอน และทำการสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา

3. การปรับปรุงการสอน

3.1 หลักสูตรกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนทบทวนและปรับปรุงกลยุทธ์และวิธีการสอนจากผลการประเมินประสิทธิผลของรายวิชา แล้วจัดทำรายงานรายวิชาตามรายละเอียดที่ สกอ.กำหนดทุกภาคการศึกษา ภาควิชา

3.2 กำหนดให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการฝึกอบรมกลยุทธ์การสอน/การวิจัยในชั้นเรียน และมอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาที่มีปัญหา ทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างน้อยภาคการศึกษาละ 1 รายวิชา

3.3 มีการประชุมอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตรเพื่อหารือปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาและหาแนวทางแก้ไข

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

หลักสูตรมีคณะกรรมการประเมินการสอนทำหน้าที่ทบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชาโดยการสุ่มประเมินข้อสอบและความเหมาะสมของการให้คะแนน ทั้งคะแนนดิบและระดับคะแนนของรายวิชา ภายในรอบเวลาของหลักสูตร

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

หลักสูตรมีระบบการทบทวนประสิทธิผลของรายวิชา โดยพิจารณาจาก

- ผลการประเมินการสอนโดยนักศึกษา
- ผลการประเมินโดยคณะกรรมการประเมินการสอนของหลักสูตร
- การรายงานรายวิชาโดยอาจารย์ผู้สอน

ภายหลังการทบทวนประสิทธิผลของรายวิชา อาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบในการทบทวนเนื้อหาที่สอนและกลยุทธ์การสอนที่ใช้ และนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาในรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อพิจารณาให้ความคิดเห็นและสรุปวางแผนพัฒนาปรับปรุงสำหรับใช้ในปีการศึกษาถัดไป

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● **ความรับผิดชอบหลัก** ○ **ความรับผิดชอบรอง**

รายวิชา	**1. คุณธรรม จริยธรรม**				**2. ความรู้**				**3. ทักษะทางปัญญา**				**4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ**			**5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ**		
หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกน)	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3
IDID104 เทคนิคการทำหุ่นจำลอง	●	○	○	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●

ลงชื่อ.....

(นายขุนแผน ตุ้มทองคำ)

วันที่.....

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์